

ленчук, 1973). Ако се приеме, че по години техният брой се е изменял приблизително с постоянен темп на растеж, би трябвало към 1939 г. броят на българите на територията, покривана от Съветския съюз по-късно, да е около 290 000. По същия начин може да бъде оценен броят за 1937 г. - 260 000, и за 1926 г. - 270 000.

Таблица 1

**"БЪЛГАРСКО ПРИСЪСТВИЕ" КАТО ЕТНИЧЕСКА ПРИНАДЛЕЖНОСТ
В БИВШИЯ СЪВЕТСКИ СЪЮЗ ПО ДАННИ ОТ ПРЕБРОЯВАНИЯТА
НА НАСЕЛЕНИЕТО**

Години	Общо			От тях с роден (майчин) език български	
	брой	абсолютен прираст - бр.	темп на растежа - %	брой	относите- лен дял - %
1926	111296 [270000]	-	-
1937	90919 [260000]	-20377 [-10000]	81.7 [96.3]
1939	113494 [290000]	22575 [30000]	124.8 [111.5]
1959	324251	[34000]	[111.8]	257315	79.4
1970	351168	26917	108.3	257000	73.2
1979	361082	9814	102.8	245591	68.0
1989	372941	11859	103.3	254136	68.1

Забележка: Данните се отнасят за териториалния обхват през съответните години. Числата в скобите са оценки на автора за сравнимата територия. Абсолютният прираст и темпът на растеж са при база предходното преброяване. Знакът (...) означава, че не са налице съответните данни.

Източник: Резултати от преброяванията на населението в СССР през 1926, 1937, 1939, 1959, 1970, 1979 и 1989 г. (вж. цитираната литература).

Като изключим първите три преброявания, за които няма териториална сравнимост със следващите, се очертават следните тенденции на изменение на броя на българите: абсолютният им брой расте, но, общо взето, със забавени темпове; броят на лицата с роден (майчин) език български, общо взето, намалява, а също и относителният им дял в общия брой на българите като етническа принадлежност.

След разпадането на Съветския съюз (както и преди това) като най-многобройна се очертава групата на етническите българи в **Украйна**. Най-